

Αντιφώνηση 10.01.2026

**Μακαριώτατε Αρχιεπίσκοπε Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. κ. Ιερώνυμε,
Σεβασμιώτατοι και Θεοφιλέστατοι Άγιοι Αρχιερείς,
Εντιμολογιώτατοι Άρχοντες της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας
Ελλογιμώτατοι κ. Καθηγητές,
Αξιότιμες κυρίες και αξιότιμοι κύριοι,**

Με αισθήματα βαθιάς τιμής, συγκίνησης, αλλά και επίγνωσης της ευθύνης που συνεπάγεται η σημερινή ημέρα, ίσταμαι ενώπιόν σας για να εκφράσω τις εγκάρδιες και υϊκές μου ευχαριστίες προς την Α.Θ. Παναγιότητα τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο για την πατρική του ευδοκία και την ύψιστη τιμή της απονομής του οφφικίου του Άρχοντος Ακτουαρίου της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας.

Το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, η Πρωτόθρονος Εκκλησία της Ορθοδοξίας, αποτελεί διαχρονικά τον πνευματικό φάρο του Γένους, θεματοφύλακα της αποστολικής παραδόσεως και της μαρτυρίας της Ορθοδοξίας στον σύγχρονο κόσμο. Η μακρόχρονη πατριαρχική διακονία του Παναγιωτάτου αποτελεί μοναδικό κεφάλαιο στην σύγχρονη ιστορία της Ορθοδοξίας. Με πνευματική διορατικότητα, εκκλησιαστική σύνεση και παγκόσμια ευθύνη, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος ανέδειξε τον ρόλο του Πατριαρχείου, καθιστώντας το όχι μόνο συνείδηση της Ορθόδοξης Εκκλησίας, αλλά και αξιόπιστο συνομιλητή της διεθνούς κοινότητας. Η διηνεκής μαρτυρία του υπέρ της ενότητος της Εκκλησίας, της προστασίας του περιβάλλοντος, της θρησκευτικής ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, συνιστά διαρκή πηγή έμπνευσης και ευθύνης για όλους μας.

Ιδιαίτερη μνεία αξίζει στην πατριαρχική πρωτοβουλία της αναθέρμανσης και ουσιαστικής αναβάθμισης του θεσμού των Αρχόντων του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Υπό την σεπτή καθοδήγηση του Παναγιωτάτου, ο θεσμός αυτός επανέκτησε τον βαθύ εκκλησιαστικό και διακονικό του χαρακτήρα, όχι μόνο ως τιμητική διάκριση, αλλά ως κλήση σε ενεργό μαρτυρία, προσφορά και ευθύνη. Οι Άρχοντες καλούνται να αποτελούν ζωντανό σύνδεσμο της Εκκλησίας με την κοινωνία, να στηρίζουν το έργο του Πατριαρχείου Κων/λεως, να υπερασπίζονται την ελευθερία της πίστεως και να υπηρετούν τον άνθρωπο με ήθος, συνέπεια και πνεύμα θυσίας. Και βέβαια, ο τιμητικός τίτλος του Ακτουαρίου, με τις βαθιές ιστορικές ρίζες στη βυζαντινή παράδοση των ιατρών των Ανακτόρων, συνδέει με τρόπο μοναδικό τη διακονία της ιατρικής επιστήμης με την καρδιά της Εκκλησίας.

Η τιμή που μου αποδίδεται σήμερα δεν εκλαμβάνεται μόνο ως προσωπική διάκριση. Στο πρόσωπό μου τιμώνται θεσμοί, συλλογικές προσπάθειες και άνθρωποι. Τιμώνται το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και η Ιατρική Σχολή, το Υπουργείο Υγείας, το Υπουργείο Παιδείας, και η εκάστοτε πολιτική και διοικητική τους ηγεσία, η ομάδα των εκλεκτών συνεργατών μου, οι επαγγελματίες υγείας που καθημερινά υπερβαίνουν εαυτούς. Τιμώνται οι ασθενείς που έλαβαν το πολύτιμο δώρο της ζωής μέσω των μεταμοσχεύσεων, οι ογκολογικοί

ασθενείς που αγωνίζονται με πίστη και αξιοπρέπεια απέναντι στην ασθένεια του καρκίνου και τους οποίους έχω την ευθύνη και την ευλογία να χειρουργώ και να περιθάλπω, αλλά και εκείνοι που εξακολουθούν να αναμένουν, με υπομονή, ελπίδα και πίστη καθώς και οι φροντιστές συγγενείς τους.

Εξόχως τιμητική για όλους μας είναι η παρουσία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου. Η μακρόχρονη πρωθιεραρχική του διακονία, η ποιμαντική του σοφία, η θεσμική του νηφαλιότητα και η έμπρακτη μέριμνά του για τον άνθρωπο και την κοινωνία αποτελούν πολύτιμο παράδειγμα εκκλησιαστικής ευθύνης και διακριτικής προσφοράς. Η παρουσία του προσδίδει ιδιαίτερη πνευματική βαρύτητα στη σημερινή εκδήλωση.

Ιδιαίτερη μνεία και ειλικρινείς ευχαριστίες οφείλω στον Διευθυντή του Γραφείου του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην Αθήνα Μητροπολίτη Λαοδικείας κ. Θεοδώρητο, για τη διαρκή του μέριμνα και στήριξη του θεσμού του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Με ιδιαίτερο σεβασμό και βαθύτατη εκτίμηση αναφέρομαι στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομο, του οποίου η θεολογική συγκρότηση, η ακαδημαϊκή του πορεία και η εκκλησιαστική του διακονία συνιστούν υπόδειγμα λόγου με πατερικό βάθος και ποιμαντική ευθύνη. Η ουσιαστική συμβολή του στον θεολογικό διάλογο, στην καλλιέργεια της εκκλησιαστικής παιδείας και στη διακονία της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας αποτελεί σταθερό σημείο αναφοράς και πνευματικής εμπνεύσεως.

Με αισθήματα υϊκής αγάπης μνημονεύω την παρουσία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γλυφάδας, Ελληνικού, Βούλας, Βουλιαγμένης και Βάρης κ. Αντωνίου. Η ποιμαντική του μέριμνα, το ήθος της διακονίας του και η διακριτική αλλά ουσιαστική παρουσία του στον εκκλησιαστικό και κοινωνικό βίο της τοπικής Εκκλησίας μας αποτελούν ζωντανή μαρτυρία ευθύνης και προσφοράς προς τον άνθρωπο και την Εκκλησία. Υπό την πνευματική του καθοδήγηση διακονώ την εκκλησιαστική ζωή της τοπικής μας εκκλησίας από τη θέση του ιεροψάλτου, του μέλους του εκκλησιαστικού συμβουλίου του ενοριακού μας ναού και του μέλους του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της Μητροπόλεως Γλυφάδας.

Εξόχως τιμητική σε αυτή την χαρμόσυνη ημέρα της πορείας μου είναι η παρουσία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μάνης κυρίου Χρυσόστομου, του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Τανάγρας κυρίου Αποστόλου, του Αντιπρύτανη καθηγητή κυρίου Χρήστου Καραγιάννη, του Προέδρου της Ιατρικής Σχολής Αθηνών καθηγητή κ. Νικολάου Αρκαδόπουλου, του Προέδρου του Τμήματος Θεολογίας του ΕΚΠΑ καθηγητή κ. Ιωάννου Παναγιωτόπουλου, του Δημάρχου Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης κ. Γρηγορίου Κωνσταντέλλου, του Προέδρου του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού κ. Αντωνίου Αυγερινού, καθώς και όλων εσάς των εγκρίτων συναδέλφων, συνεργατών και φίλων.

Στο σημείο αυτό, αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου προς τους πολυσέβαστους γονείς μου και την αδελφή μου. Οι γονείς μου με ανέθρεψαν με πίστη και ήθος: η μητέρα μου Ειρήνη, η οποία παρίσταται, και ο αείμνηστος πατέρας μου, Χαράλαμπος Σωτηρόπουλος, καθηγητής Πατρολογίας της

Θεολογικής Σχολής του ΕΚΠΑ. Υπήρξε άνθρωπος βαθιάς πίστεως, ουσιαστικής θεολογικής σκέψης και αθόρυβης εκκλησιαστικής προσφοράς. Το έργο και το ήθος του άφησαν ισχυρό αποτύπωμα τόσο στον ακαδημαϊκό χώρο όσο και στην Εκκλησία. Η σημερινή τιμή προς εμένα, φέρει και τη σιωπηρή ευλογία της δικής του παρακαταθήκης καθότι έχω την τιμή να είμαι και της Ιεράς Επιστήμης πτυχιούχος.

Από καρδιάς ευχαριστώ τη σύζυγό μου Ειρήνη, ιατρό, και τα παιδιά μου, Ηρώ-Ειρήνη, Χαράλαμπο και Ιωάννη, για τη διαρκή στήριξη, την κατανόηση, την υπομονή και την αγάπη τους, που αποτελούν το αθέατο αλλά σταθερό θεμέλιο κάθε μου προσπάθειας.

Επιτρέψτε μου, επίσης, μία προσωπική αλλά ουσιώδη αναφορά. Με ιδιαίτερη συγκίνηση μνημονεύω τον πνευματικό μου πατέρα, τον κύριο Κυριάκο Κουτσομάλλη, Άρχοντα Ρεφερενδάριο της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας και Διευθυντή του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή. Η πνευματική του καθοδήγηση, το ήθος, η διακριτική του παρουσία και η μαρτυρία του στον χώρο του πολιτισμού και της Εκκλησίας υπήρξαν σημεία αναφοράς και για τη δική μου πορεία.

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, Κυρίες και κύριοι,

Η διακονία στον χώρο της χειρουργικής ογκολογίας και των μεταμοσχεύσεων συμπαγών οργάνων δεν είναι απλώς ιατρικό έργο. Είναι πράξη αγάπης, θυσίας και κοινωνίας προσώπων. Είναι έμπρακτη εφαρμογή του ευαγγελικού λόγου «μείζονα ταύτης αγάπην ουδείς έχει». Η Εκκλησία, με τον ανθρωποκεντρικό της λόγο, στηρίζει και ευλογεί κάθε προσπάθεια που υπηρετεί τη ζωή, τον πόνο του ανθρώπου και την ελπίδα της αναστάσεως, ακόμη και μέσα από την επιστήμη.

Με τη χάρη του Θεού, δεσμεύομαι να φέρω το οφφίκιο του Άρχοντος Ακτουαρίου με ταπείνωση, ευθύνη και ενεργό διακονία, παραμένοντας πιστός στις αρχές της Ορθοδοξίας, στην Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία, και στον άνθρωπο, τον πάσχοντα και τον ελπίζοντα.

Σας ευχαριστώ θερμά!